Kur'ân-ı Kerîm Mahfûz Bir Kitaptır

KUR'ÂN-I KERÎM MAHFÛZ BİR KİTAPTIR

Hamd'e lâyık olan o Allah'tır ki, kulu üzerine Kitâb'ı indirmiş, onu dosdoğru kılmış, onda hiçbir eğrilik yapmamıştır. Ondan yüz çeviren, onu yalanlayan ve ona îmân etmeyen kâfirleri ve müşrikleri kendi katından şiddetli bir azâb ile uyarmış; ona îmân edip onun çizdiği dosdoğru yol üzere yürüyen mü'minleri de güzel bir mükâfat ile müjdelemiştir. Bize Allah'ın âyetlerini okuyan, bizi şirkten, küfürden ve her türlü bâtıldan arındıran, bize Kitâb'ı, Hikmet'i ve bilmediklerimizi öğreten Abdullah oğlu Muhammed'e, onun âline ve ashâbına salât ve selâm olsun.

Allah teâlâ, kulları arasından seçtiği rasûllere birtakım kitaplar indirmiştir. Bu kitaplar ile bütün kullarına bir ve tek olarak kendisine ibâdet etmelerini ve bütün emir ve yasaklarına uymalarını emretmiştir. Bu kitaplar ile dünyâ hayâtının bir imtihân olduğunu ve bu hayâtın kıyâmetin kopması ile son bulacağını, ardından bir dirilişin ve hesâbın olduğunu ve kulların amellerine göre âhiret yurtlarından cennet veya cehennemden birine gireceklerini onlara haber vermiştir.

Bu kitaplar Allah'ın hüccetleridir. Allah teâlâ bu kitaplar ile kulları üzerine hüccetini ikâme etmiştir. Bu kitaplar, Allah'ın rahmetidir. Allah teâlâ bu kitaplar ile kullarına rahmet etmiştir. Bu kitaplar, Allah'ın hidayetidir. Allah teâlâ bu kitaplar ile kullarına kendi yolunu göstermiş, onları dalâletten hidâyete ulaştırmıştır. Bu kitaplar nurdûr. Allah teâlâ bu kitaplar ile kullarını küfrün, şirkin, dalâletin ve her türlü bâtılın karanlıklarından îmânın, tevhîdin, hidâyetin ve hakkın aydınlığına çıkarmayı murâd etmiştir. Bu kitaplar öğüttür. Allah teâlâ bu kitaplar ile kullarına dersler çıkarıp ibret alacakları öğütler vermiştir.

Ancak insanların hakka ve hidâyete uymalarının önünde çok büyük bir engel vardı. O engel İblîs idi. Allah teâlâ Âdem'i yaratıp meleklere onun için secdeye varmalarını emrettiğinde İblîs secde etmeye yanaşmamış, kibirlenmiş, kâfirlerden olmuş ve karşılık gününe kadar Allah tarafından lanete müstehak görülmüştü. Rabbinden insanların dirileceği güne kadar kendisine süre tanımasını isteyen İblîs'in bu isteği kabûl edilmiş, bunun üzerine o da Allah'ın ihlâs verdiği kulları dışındaki herkese günahları süslü göstereceğine ve onları saptıracağına dâir and içmişti.

Allah teâlâ kullarına olan rahmetinin bir gereği olarak, onlar her ne zaman İblîs'in saptırmasıyla haktan ve hidâyetten uzaklaşmışsa, onları tekrar hakka ve hidâyete döndürmek için birbiri ardınca rasûller göndermiş ve kitaplar indirmiştir. Allah teâlâ'nın kulları arasından seçip üzerlerine kitaplar indirdiği, emir ve yasaklarını insanlara tebliğ etmekle vazîfeli kıldığı rasûller de bu vazîfelerini hakkıyla yerine getirmişlerdir. Ümmetlerine karşı nâsıh olmuşlar, onların hayrını isteyip bu uğurda çaba göstermişlerdir. Allah yolunda da hakkıyla cihâd etmişlerdir. Artık hiç kimse, kıyâmet günü çıkıp "Bize rasûl gelmedi, biz işitmedik, görmedik, duymadık" diye Allah'a bir mazeret öne süremeyecektir. Birbiri ardınca gönderilen rasûllere rağmen İblîs, Allah'ın kullarını saptırmaktan vazgeçmemiş, insanları Allah'ın kitaplarından uzaklaştırmaya devam etmiştir. İş öyle bir yere varmıştır ki, İblîs'in saptırması ile haktan uzaklaşan bu insanlar, rasûllerin getirdiği kitapları bile tahrîf edip değiştirmeye yeltenmişlerdir. Hatta bu durum, îmânın tam zıttı olan şeyleri o rasûllere nisbet etmeye kadar varmıştır.

Allah teâlâ'nın gönderdiği nebî ve rasûllerin sonuncusu Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem

olmuştur. Onun şerîatı kıyâmete kadar geçerli olacak yegâne şerîattır. O, kıyâmete kadar gelecek olan bütün insanların uyması gereken tek rasûldür. Artık kıyâmete kadar insanlar için ona tâbi olmaktan başka bir kurtuluş yolu yoktur. Âhir zaman nebîsi Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem, bu ümmetin öncekilerin yoluna karış karış uyacağını bize haber vermiştir. Dolayısıyla geçmiş ümmetler içerisinde ne tür bâtıllar, küfürler, şirkler, bid'atler ve sapkınlıklar vukû bulduysa, bu ümmette de aynıyla vukû bulacaktır ve bulmuştur da.

Geçmiş ümmetler kendilerine indirilen kitapları ve rasûllerinin da'vetlerini öyle zâyi etmişlerdi ki, içlerinden tekrar hakka dönmek isteyen birinin tahrîf edilmemiş, değişmemiş ve bozulmamış bir kitaba ulaşması imkân dâhilinde değildir. Örneğin kendilerini Îsâ aleyhi's-selâm'a nisbet eden, ona îmân ettiklerini iddiâ eden bugünkü hıristiyanlardan biri, papazların Îsâ aleyhisselâm'ın dînini ifsâd ettiklerinin farkına varıp hakka ulaşmak için var gücüyle çaba gösterse de, Îsâ aleyhi's-selâm'a indirilen İncîl'i ve onun öğretilerini bâtıldan tamamen arınmış bir halde bulamayacaktır. İşte indirilen kitaplarını ve dînlerini böyle zâyi edip tahrîf etmişlerdir. Nihâyet içlerinde hak ve o hakkın ehli kalmamıştır. Hâkezâ yahûdîlerin arasında da her türlü bâtıldan arınmış hak ve o hakkın ehli kalmamıştır. Diğer ümmetler ise dînlerini ve kitaplarını onlardan daha fazla zâyi etmişlerdir. Öyle ki, âhir zaman nebîsine Kur'ân-ı Kerîm indiği zaman, hıristiyanlara ve yahûdîlere Ehl-i Kitâb diye bir pâye verilirken diğer ümmetlere bu pâye verilmemiştir.

Tıpkı Nebî sallallâhu aleyhi ve sellem'in haber verdiği gibi bu ümmet içerisinde de geçmiş ümmetlerde vukû bulan dalâletler, günahlar, küfürler, şirkler ve hatta İslâm'ı ve İslâm'ın kitabı olan Kur'ân'ı tahrîf etme çabaları vukû bulmuştur. Fakat önceki ümmetlerden farklı olarak son dîn olan İslâm, aslî sûretini ve son kitap olan Kur'ân-ı Kerîm, ilk günkü hâlini hiçbir zaman kaybetmemiştir. Bir başka deyişle, hıristiyanların ve yahûdîlerin dînlerine ve kitaplarına yaptıkları tahrîf, bu ümmete müntesib olanlar arasında da görülmüştür. Allah'ın bozulmamış ve değişmemiş kitabını okuyup ezberledikleri halde o kitabın manâlarını öyle tahrîf etmişlerdir ki, içerisinde çok açık bir şekilde beyân edilen dînin en büyük aslı olan tevhîdi bile şirk ile tağyîr edip değiştirmişlerdir.

Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem'e ittibâ ettiğini iddiâ eden bu kimseler şirki kendilerine dîn edinmişlerdir. Mekke müşriklerinin Allah'ın yanı sıra ilâhlar edinmesi gibi birtakım bâtıl ilâhlar edinip onlara ibâdet etmişlerdir. Üstelik kabirlere, sâlihlere, nebîlere ve bunun dışındaki diğer varlıklara ibâdet ederken bu yaptıklarının ibâdet olduğunu ve Allah'ın harâm kıldığı en büyük günahı işlediklerinin farkında bile değillerdir. Çünkü onlar, Allah'ın kitabında apaçık bir şekilde beyân edilen tevhîd ve şirk kavramlarını ve hakkın manâlarını değiştirerek tahrîf etmişlerdir. Hak apaçık ortada dururken dînlerini işte böyle ifsâd etmişlerdir.

Allah teâlâ, kıyâmet gününe kadar bir daha kitap indirmeyeceği ve bir daha rasûl göndermeyeceği için Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem'in davetini ve ona indirilen Kur'ân'ı husûsî bir koruma ile koruma altına almıştır. Kurân'ı hem lafız olarak hem de manâ olarak korumuştur. Buna da müslümanları vesîle kılmış, yani kitabını ve dînini onların elleriyle muhâfaza etmiştir. Yine kitabını korumasının bir parçası olarak, o kitabı içindeki manâları, hükümleri, emirleri ve yasakları ile anlamanın vazgeçilmezi olan arap dilini ve Sünnet'i de muhâfaza etmiştir. Çünkü Kur'ân'ın korunması, sadece harflerinin muhâfaza edilmesinden ibâret değildir. Nitekim Kur'ân-ı Kerîm, Allah'ın konuştuğu lafızlardan ve o lafızların delâlet ettiği manâlardan oluşur. Bu yüzden Kur'ân'ın sadece harfleri bâkî kalsaydı da manâları bilinemeseydi, orada Kur'ân'ın korunmasından söz edilemezdi. O halde Kur'ân-ı Kerîm'in Allah tarafından korunmuş olması, ancak onun içinde bulunan hükümlerin, emir ve yasakların, hidâyet ve nûrunun anlaşılabilir olması ile mümkündür. Bu da Kur'ân'ı beyân edip açıklayan ve tefsîr eden Sünnet'in ve Kur'ân âyetlerinin anlaşılmasının bir aracı olan arap dilinin

muhâfazası iledir.
Allah teâlâ mescidlerde bulunan Kur'ân halkalarında Kur'ân-ı Ker'îm'i ezberleyen hâfızlar ile, Sünnet'i hıfzeden hadîsçiler ile, davet sâhasındaki davetçiler ile, kürsülerde ders yapan âlimler ile, cihâd meydanlarındaki mücâhidler ile, medreselerde Tevhîd ve Sünnet ilimlerini talebelere talim eden muallimler ile kitabını asırlar boyunca nesilden nesile muhâfaza etmiştir. Yeryüzünde hiçbir kitap da Kur'ân-ı Kerim'in gördüğü bu önemi ve hasssiyeti görmemiştir. Kur'ân-ı Kerîm'in gördüğü bu önem ve hassasiyet, Kur'ân'ın Cibrîl aleyhi's-selâm tarafından Nebî sallallâhu aleyhi ve sellem'in kalbine indirildiği günden bugüne devam etmiştir ve devam edecektir de.
Kıyâmete kadar Allah'ın hücceti bu kitap ile ikâme edileceği için; bu kitabın mutlak bir sûrette tahrîf edilmesi, değiştirilmesi, bozulması, ondan çıkarmalar yapılması, ona bazı ilaveler yapılması mümkün değildir. Kur'ân, mahfûz bir kitaptır; indirildiği hâliyle korunmuştur, korunmaktadır ve kıyâmete kadar da bu şekilde korunacak ve insanlığa hidâyet kaynağı olmaya devam edecektir.
Allah teâlâ şöyle buyurmuştur: «Muhakkak ki bu zikri (Kur'ân'ı) elbette Biz indirdik. Onu koruyacak olan da elbette yine Biziz.» (Hicr, 9) Yani, Kur'ân-ı Kerîm lafız olarak eksiltmelerden ve ilavelerden; manâ olarak da mutlak bir tahrîften korunmuştur. Kur'ân'ın hak manâları kıyâmete kadar Hak ehli yanında bulunmaya devam edecektir. Yine şöyle buyurmuştur: «Ona ne önünden ne de ardından bâtıl gelebilir. O, Hakîm ve Hamîd olan (Allah) tarafından indirilmedir.» (Fussilet, 42) O, diğer kitaplarının hilâfına Kur'ân-ı Kerîm'in korunmasına hükmetmiştir. O, bundan dolayı övgüye lâyık ve müstehaktır.
Evet, bu dîne intisâb eden fırkalar da -tıpkı geçmiş ümmetlerin kendi kitaplarına yaptıkları gibi- Kur'ân-ı Kerîm'i tahrîf etmeye kalkıştılar. Fakat Allah teâlâ önceki kitaplarında murâd ettiği bozulmayı Kur'ân-ı Kerîm hakkında murâd etmedi. Lütfu ve rahmeti ile onu korudu. Ayrıca onunla amel edip onu koruyacak olan Hak ehlini var etmeye devam etti. Nebî sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: «Ümmetimden bir tâife hak üzerinde gâlip kalmaya devam edecektir. Onlar bu hal üzereyken, Allah'ın emri (kıyâmet) gelinceye kadar muhâlifleri onlara zarar veremeyeceklerdir.» (Müslim, 1920) Şüphesiz ki bu tâife Ehl-i Sünnet'tir, Ehl-i Hadîs'tir, Ehl-i Eser'dir, Ashâbu'l- Hadîs'tir, Ehl-i Sünnet ve'l-Cemâat'tir. Bu tâife, diğer dalâlet ve bid'at fırkalarının hilâfına Allah'ın kitabını anlamada Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem'e ve onun, vahyin inişine şâhitlik eden ashâbına uyarlar. Dînlerini onlara dayandırırlar. Kur'ân'ın tefsîrini, akîdeyi, fıkhı, ahlâkı ve sâir dîne dâir her husûsu onlardan alırlar. Allah'ın yol göstericiliği sayesinde Ehl-i Sünnet ve'l-Cemâat -geçmiş ümmetlerde görüldüğü gibi- kitaplarını tahrîf edip haktan sapmamışlardır.
Allah en iyisini bilendir.
Salât ve selâm, nebîmiz Muhammed'in, âlinin ve ashâbının üzerine olsun.
Mustafa Kırdal
24 Rabîu'l-Âhir 144627 Ekim 2024